

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Polletna naročnina Lir 3.000

Letna naročnina » 6.000

Letna inozemstvo » 8.000

Poštno čekovni račun: št. 24/12410

Leto XXVIII. - Štev. 8 (1390)

Gorica - četrtek, 19. februarja 1976 - Trst

Posamezna številka Lir 150

Premišljevanje o Španiji

Mnogi, zlasti pa izobraženci vse prepogosto nasedajo črno-belemu gledanju; kdor ni ravno levo, jim je kar »desničar« ali pa nazadnjaški, nenapreden, v najboljšem primeru »konservativen«. Katoličani, ki branijo krščanske vrednote, so jim »reakcionarje«, včasih in po potrebi pa »fašisti«.

Nekateri zmorejo ugotoviti, da so na svetu vse diktature enake. In domače razmere nezavedno istovetijo s Tretjim svetom, kot so bili pravkar brali ali gledali na televiziji. Komunizem v obliki nekega nejasnega »demokratskega centralizma« jim je nič več in nič manj kot zakonitost zgodovinskega razvoja, pa naj pride s propagando ali s terorjem kot ga še danes izpričujejo »osvobodilne« vojne po svetu.

DIKTATURE Z RAZLIČNIM OBRAZOM

Stvarnost sama seveda še zdaleč ni tako preprosta. Nekega komunizma Aleksandra Dubčeka ni primerjati s policijskimi režimi sovjetskih vodij, tudi po Stalinu, tudi s »popuščanjem« napetosti nekega Brežnjeva. In prav tako ne samosvoje poti romunskega Ceausescuja, z izredno togim in trdim notranjim komunističnim režimom, z madžarskim komunizmom pod Janošom Kadarjem, ki se Sovjetom sicer v celoti podreja, a znotraj države skuša reševati, kar se rešiti da. Posebna jugoslovska pot maršala Tita pa je menda še bolj znana, dasi le-to ne spreminja dejstva, da v Jugoslaviji ne bi vladala »diktatura proletariata«.

Prav tako velike razlike se pojavijo med fašističnimi ali skoraj-fašističnimi režimi. Še nekdanje fašistične Italije in nacistične Nemčije ni mogoče naravnost primerjati in tudi ne danes falangistične Španije in do večeraj Portugalske. Sicer pa, zakaj samo neko zunanje primerjanje, ne pa toliko ustrezno preučevanje vsakega primera posebej?

ŠPANSKA DRŽAVLJANSKA VOJNA

Tako za pravilno presojo španskih razmer danes ni mogoče spregledati španske državljanske vojne pred 37 leti, v kateri se niso spopadli v prvi vrsti španski fašisti in komunisti. Bodisi eni kot drugi so bili na začetku državljanske vojne leta 1936 prav borni skupinici, vsaka na svoji strani. In to tako po vplivu kot po številu.

Veliko močnejši so bili na eni strani tradicionalisti, ki so se bojevali za ohranitev španskih izročil; katoličani, zaskrbljeni za svoje cerkve; karlistični kmetje v Navarri, zagrenjeni zaradi padca monarhije; plemiči, ki so si hoteli ohraniti posestva svojih dedov in predpravice; oficirski krogi, naučeni že stoletja posegati v politiko, če so vladarji, bodisi kralji ali predsedniki, odpovedali.

Na drugo stran pa so se postavili anarhisti, sindikalisti, katalonski in baskovski nacionalisti, meščanski liberalci in republikanci, zagovorniki laične šole, revni kmetje, komunisti, komunisti-oporečniki, tovarniški delavci, pa tudi mali obrtniki in rokodelci. Na obeh straneh je bilo približno enako število akademikov in umetnikov.

Posledice žrtev je bilo pol, vseh mrtvih pa cel milijon; stotisoč republikancev je šlo v begunstvo in po vojni so potujoča frankistična sodišča obsodila več tisoč republikanskih funkcionarjev in častnikov na smrt.

GIBANJE »OPUS DEI«

Toda kar se danes v Španiji dogaja, to je prehod frankističnega režima v demokracijo, ni predvsem posledica delovanja nekega poraženega protitabora in tudi ne terorja baskovskega gibanja ETA. Notranje-politično odpiranje je danes samo eno od vrste ukrepov, ki so se začeli v resnici še za časa diktature Franca.

Ze prej je prišlo do odprtja v zunanji politiki, do načrtovanja modernega gospodarstva in s tem povezane preosnove družbenega ustroja. In prav tako do sprostitve svobode tisku in založništva. Te spre-

membe je izvršila skupina politikov, ki niso pripadali španski falangi. Med njimi je veliko članov krščanskega gibanja »Opus Dei«.

Komunistična in protiverska propaganda je to sodelovanje spretno izrabila zato da je to organizacijo prikazovala kot kapitalistično in politično tvorbo, ki da se povezuje s frankizmom (fašizmom). Toda gibanje »Opus Dei« je večkrat poudarilo, da so njegovi člani privrženci najrazličnejših političnih gledanj in da si njih nazor medsebojno in tudi zelo nasprotujejo. Članstvo pa je zasebne narave in njegov namen je po določenih smernicah poglobiti pristno krščansko življenje.

Najvidnejša osebnost med to skupino modernih španskih politikov, in mogoče najspodobnejši med njimi, je verjetno Manuel Fraga Iribarne, ki ga je Franco že leta 1962 postavil za propagandnega ministra in ministra za turizem. Iribarne tedaj ni postavil samo temeljev razvoju Španije v turistično velesilo, ampak tudi objavil, ob vednosti Franca, odlok o svobodi tiska in založništva.

Kdor španskim razmeram že dalj časa sledi, je lahko ugotovil, da je pripadal največji in najvplivnejši španski dnevnik »Ya« v Madridu že pred Iribarnovim odlokom krščansko usmerjeni skupini, dnevnik »ABC« pa monarhistični organizaciji, kljub temu, da je glasilo edine španske stranke z imenom Falange dejansko dnevnik »Arriba«. Kaj takega bi mogoče pričakovali edino še v komunizmu s človeškim obrazom na Češkoslovaškem pod Dubčekom. Med drugimi pa še v razmeroma odprtem jugoslovskega samoupravljanju ne.

UMIRJENA POT V DEMOKRACIJO

In če danes doživljamo, da po madridskih cestah urejeno korakajo kolone delavskih demonstrantov, ob špalirju policajev, ki negibnih obrazov gledajo njih stisnjene pesti kot v času antifašistov tridesetih let; da španska krščanska demokracija javno zaseda v Madridu, dasi ni (še) zakonita; da so v Madridu in drugih mestih stavke, potem ni to nič bistveno novega, kot bi hotel prikazovati komunistični tisk.

Ze pod Francom je bilo v letu 1966 v najpomembnejših panogah gospodarstva 450 stavk. In leta 1970 že 1.800. Takrat kot danes še vse nezakonite. Režim se že dolgo časa zaveda, da je treba dati delavcem večjo možnost po uveljavljanju njihovih zahtev. Zato se raje spreneveda in dopušča samostojno izbiro delavskih komisij v tovarnah. Te so bile in so sicer nezakonite, toda učinkovite za ublažitev delovnih sporov in omiljenje stavk v primeri z uradnimi sindikati ter njih birokracijo.

Frankistični režim se preobraža in s tem spodna temelj starih strukturam. Španska levica danes ne more več računati, da bi ob morebitnem povratku na oblast mogla izbojevati tisto, kar je za časa svoje vlade zamudila. Ne bi ji pa tudi manjkalo nalog, če se ji vrnitev posreči. To dokazujejo medsebojno učinkovite spodbude med liberalnimi krogi v vladi in demokratsko opozicijo, ki sedaj stopajo v ospredje; tako npr. prenehanje terorja podtalne baskovske ETA ali privolitev zahtevam stavkajočih...

Vzrok več, da se nam danes ni bati več le za Costa Bravo ali za Costa del Sol, ampak tudi za Španijo v celoti ne. k.l.

Nadzorstvo nad Solženicinom

Nobelov nagrajenec Aleksander Solženicin živi s svojo družino v izgnanstvu v Švici v predmestju Zürichu. V razdalji 500 metrov od njegove vile so se nastanili štirje agenti sovjetske tajne policije KGB, ki pisatelja noč in dan nadzorujejo in skrbno pazijo na vsak njegov korak in na osebe, ki prihajajo na obisk. Solženicin živi skrito in osamljeno. Delo in družina, to je vse, kar ga še zanima.

FRANCOSKA KOMUNISTIČNA PARTIJA NA RAZPOTJU

Pred kratkim se je v Saint-Ouen blizu Pariza zaključil XXII. kongres francoske komunistične partije (PCF), stranke, ki je skupno z italijansko komunistično partijo ena najmočnejših na Zahodu. Kongresi zahodnih komunističnih partij predstavljajo danes gotovo edinstveno priložnost, da lahko približe spoznamo vsaj boječo dialektiko znotraj komunističnega sveta. Ti kongresi so nekaj političnih barometer, ki prikazuje vremensko stanje v nekaj monolitnem marksističnem taboru.

Komunistične stranke zahodne Evrope so v zadnjih letih šle nekoliko svoje poti v socializem. Po znani destalinizaciji od strani Nikite Hruščeva (tudi ta se je izvedla na nekem XXII. kongresu!), ki je spravila v veliko zadrego zlasti zahodne komuniste, so se stranke »delavskega razreda« na Zahodu znašle v hudi zagati. Niso mogle več tako slepo sprejemati navodil in ukazov iz Kremlja, saj je prav obtožnica sovjetskega dvaindvajsetega kongresa za vedno razbila dogmatsko vero v eno »religijo«.

Sledili so še drugi hudi potrebi: madžarska vstaja leta 1956 ter praška pomlad 1968 z velikimi razočaranji ter poklapanimi upi, ki so si sledili. Socializem s človeškim obrazom, ki ga je nakazal Aleksander Dubček, so kmalu nato spet poteptali sovjetski tanki. Tudi zahodni komunisti so spoznali, da je edino zveličavna linija Moskve le v precepu. Kaj torej narediti?

Ze več let sem se posebej komunisti v Italiji in Franciji gibljejo po nekakih novih poteh. Italijanska partija je z Berlinguerjem vrgla v politično arenno klic po »zgodovinskem kompromisu«, ki pa še vedno ni našel ugodnih tal za svojo rast. PCI pa skuša kljub temu na vse načine priti do odločilne besede v državi, zato se poslužuje sindikatov, socialnih, kulturnih in drugih možnih posegov v politično življenje.

MARCHAIS ZAVRACA »DIKTATURO PROLETARIATA«

Svojo lastno pot je hotela izbrati tudi portugalska komunistična partija, ki se je v začetku, hitro po zrušitvi Caetanovega režima, s Cunhalom odločila za plu-

ralistično politično smer. Kmalu zatem pa so se stališča radikalizirala in Cunhal je s pomočjo vojske kmalu zaprl dejansko demokracizacijo portugalske družbe. Le zadnji čas je spet partija po odločnem posegu demokratskih sil morala stopiti v ozadje.

Pa v Franciji? Georges Marchais, nesporni sedanjí voditelj francoskih komunistov, je že pred leti ubral svojo novo politiko, ki jo pa v Moskvi gledajo z velikim sumom. Ko se je že pred leti povezal v Mitterrandom za skupne volivne nastope socialistov in komunistov v združeni levici, je ubral pot nevarne socialdemokratizacije — po mnenju pravovernih komunistov. PCF je s tem pravzaprav zavrgel trda stališča Mauricea Thoreza, francoskega Stalina, ali pa njegovega že blažjega naslednika Waldeck-Rocheta.

Sedanji kongres francoskih komunistov je v zaključnem obdobju izglasoval resolucijo z zavrnitvijo nekaj (za partije »socialističnega« tabora še vedno) obvezne dogme o diktaturi proletariata. Kaj to pomeni?

Diktatura proletariata pomeni v bistvu ne toliko nadvlado delavskega razreda, kar je že Karl Marx proglasil za nujno, pač pa nadvlade skupine, stranke, ki samovoljno »v imenu« nekakega delavskega razreda (v resnici komunistične partije) zavlada nad vsemi plastmi ljudstva in državo.

Z drugo besedo: francoski komunisti se zavedajo, da danes v razviti zahodni industrijski družbi ni več mogoče vihteti nekih zastarelih fraz o proletariatu, ki so lahko veljale v dobi Saint-Simona in Marxa, ne pa v dobi jedrske energije in potrošniške družbe!

Prav v času zadnjega kongresa smo lahko v pariškem »Le Figaro« brali zanimivo študijo Ane Kriegel, profesorice na univerzi v Nanterre, o pravi podobi PCF. Med drugim lahko tu beremo, da je francoska partija pač morala vedno računati na posebnosti pri svojem notranjem razvoju, še posebej zaradi velikega prispevka francoskih razumnikov.

Tako izgleda, da PCF v šestdesetih letih svojega obstoja ni mogla mimo nekaterih prvobitnih značilnosti francoske družbe, saj bi drugače sploh ne mogla obstati. V ostalem pa se je morala povsem prilagoditi potrebam zahodnoevropske družbe.

Kljub vsemu pa je PCF ubrala nekako »romunsko« pot v socializem: znotraj partijskih struktur je ohranila trdno disciplino, medtem ko je na zunaj poudarila večjo nacionalno vlogo. To bi lahko imenovali liberalizacijo brez liberalizma. In v vsem vidi Kriegelova še neko skupno podobo vseh evropskih zahodno komunističnih sil, nekaj »euro-comunisme«, tj. posebno pot marksističnih strank Zahoda. Do kdaj pa?

KIRILENKO SVARI IN OCITA

Seveda vse to še ne potrjuje, da bi francoski komunisti kar naenkrat postali zastavonoše svobodoljubja! Na istem kongresu sta tako Marchais kot Juquin v razpravi o svobodi mišljenja v ZSSR zelo evfemistično govorila le o nekih omejitvah svobode, v čemer naj bi ne bilo pravzaprav bistvo socializma, za katerega še vedno ostaja Sovjetska zveza idealni vzor.

(Nadaljevanje na str. 2)

NOVA ENOBARVNA VLADA

»Tresa se je gora, rodila se je miš.« bi lahko rekli o razpletu zadnje vladne krize, ki se je pričela 7. januarja, zaključila pa 11. februarja. Trajala je polnih 35 dni in se končala z najbolj slabotno rešitvijo: z enobarvno demokratsko vlado, ki ji spet načeljuje Aldo Moro in je to že peta vlada, katero on vodi.

Vladno krizo so kot znano sprožili socialisti. Kaj so si od nje obetali, še danes ni jasno. Edina logična posledica bi morala biti razpust parlamenta, saj vlada brez trdne večine sploh ne more vladati. Ko so pa socialisti videli, da nobena od strank, pričeni od komunistov, noče predčasnih volitev, so se potegnili nazaj in izjavili, da enobarvni demokratski vladi ne bodo delali težav. Ne bodo glasovali zanjo, pa tudi ne proti in opredeljevali se bodo od primera do primera.

Mnogi so od Mora pričakovali, da bo v vlado vključil nova imena, pa je ostalo vse po starem. Nadomestil je le štiri bivše republikanske ministre ter poiskal novega za notranje ministrstvo. To je sedaj vodil Gui. Prav med vladno krizo pa je izbruhnil škandal »Lookheed«.

Lookheed je severnoameriška letalska tovarna, ki je na debelo podkupovala razne državnike po svetu (Japonska, Nizo-

zemska, Italija), da bi kupili njena letala. Tako naj bi tudi minister Gui, potem ko je prejel podkupnino, odobril nakup 14 bojnih letal vrste Hercules. Politična pamet je torej zahtevala, da je Moro Guida izločil iz nove vlade in ga nadomestil s Cossigo.

Nova vlada je zaprisegla v četrtek 12. februarja, parlamentu pa se je predstavila ta četrtek 19. februarja. Za seboj ima le šibko večino in so ji za sedaj zagotovili poleg DC neposredno podporo edino le socialdemokrati, socialisti, republikanci in liberalci pa se bodo pri glasovanju o zaupnici vzdržali.

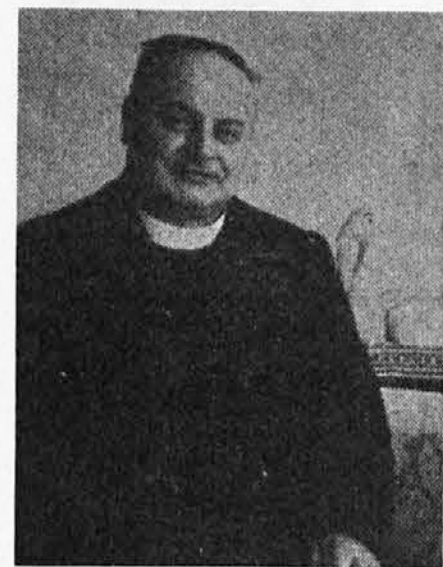
Je pa gotovo, da bo Moro prve ovire uspešno premostil, saj je njegova vlada nastala prav zato, ker nihče drug od strank bivše leve sredine ni hotel prevzeti neposredne odgovornosti v novi vladi. Prijetnega življenja ta vlada gotovo ne bo imela in dolgega verjetno tudi ne.

Za sedaj je poglobljena naloga vlade, da mora sprejeti nujne ukrepe za izboljšanje gospodarskega položaja, ki se slabša iz dneva v dan. Tako je bila v ponedeljek 16. februarja vrednost lire v razmerju do USA dolarja 770, kar znači 12% razvednotenje, na črni borzi pa se je prodajal dolar za 880 lir.

Nova Morova vlada, ki jo vidimo na sliki, je dvaintrideseta, odkar je Italija republika, deseta enobarvna in peta pod Morovim vodstvom. Sestavlja jo 22 ministrov in 39 ministrskih podtajnikov

Turnškovo kulturno delovanje

Kot smo že poročali, je na Koroškem 26. januarja umrl dr. Metod Turnšek, nazadnje župnik na Reberci pri Zelezni Kapli, pisatelj, narodopisec in vnet kulturni delavec. Njegovo truplo so 4. februarja prepeljali v Stično na Dolenjskem in ga pokopali v grobnici cistercijskih patrov. Metod Turnšek je namreč pripadal častitljivemu cistercijskemu redu.

Turnšek je bil kot človek silno dober, otroško preprost, nepopustljiv idealist, delaven kot mravlja in ves vnet za zamejske Slovence v Italiji in Avstriji. Bil je vzoren duhovnik in je imel obilo prijateljev tudi med nemškimi izobraženci in škofi, ki so mu omogočali, da je občasnno izdajal večjezično versko revijo. Hodil je po vzoru svetih bratov Cirila in Metoda, širil njuno češčenje in se trudil, da bi obnovili Metodovo panonsko-moravsko nadškofijo.

Turnškovo kulturno delovanje sega na versko, narodopisno in leposlovno področje.

Izmed verskih ali nabožnih knjig so pomembnejše: *Leto božjih skrivnosti*, doktorska disertacija *Krst v prvi Cerkvi*, prevod *Rimskega misala*, *Veliki teden - sveti teden*, *S krstom v Kristusovo Cerkve*, marijansko-liturgični zbornik *Gospa Sveta*; dolga leta je urejal *Kraljestvo božje in Božje vrelce*. Nekaj njegovih knjig je izšlo v nemščini, razprava o Marijinem češčenju med Slovenci v italijanščini.

Med narodopisna dela spadajo: *Pod vernim krovom*, narodopisni običaji skozi vse leto v štirih knjigah, narodopisni zbornik s prof. Lenčkom *Ob Jadranu*, album *Slovenija, Od morja do Triglava*, dve knjigi, zgodovinska in socialna podoba Beneške Slovenije in Rezije *Rod za mejo*.

V leposlovju je začel z dramatikom, ko je leta 1936 napisal za 800-letnico stiškega samostana igro v treh dejanjih *Popotni križ*. V Trstu sta nastali drami v petih dejanjih *Država med gorami* o izgubi svobode v Karantaniji in *Kralj Samo in naš prvi vek*. Ogromen je dramski scenarij *Zvezdi našega neba* (21 prizorov in 81 oseb brez vojakov) o svetih bratih. Zadnja je igra *Krst karantanskih knezov*, to je Gorazda in Hotimira.

V dramatik se je Turnšek omejil na najstarejšo slovensko zgodovino, da bi jo odkril rojakom in tujcem, zato je za vsako delo dobro preštudiral zgodovinske vire, vsaki je dodal tudi narodopisne običaje, da bi verneje podal razmere in duha časa. Posebno v Državi med gorami se je držal klasične poetike in igro prepletel z dvema idejama: prva je razširitev države med gorami ali Karantanije v nekako zedinjeno Slovenijo, druga je pokristjanjenje Slovencev.

V vseh igrah je veliko dejanja, zapletov, razpleti pa se ne odvijajo po življenjskih zakonih, ampak po pisateljevih idealističnih in naivnih nazorih, da morajo Slovenci in dobri ljudje vedno zmagati. Sploh pa v njegovih delih slabih ljudi do konca ni, ker se vsi vzorno spreobrnejo. Pisal je v dokaj tekočih verzih.

S prozo se je oglašil leta 1951, ko je izdal knjigo *Z rodne grude*, zbirko treh idiličnih novel. Sledil je roman *In hrmeta je Drava*, ki obravnava nemško zasledbo Stajerske med zadnjo vojno. *Božja planina* in *Na Višarjah zvonit* sta »zgodovinski višarjski povesti«, prva o nastanku božje poti, druga o Višarjah med zadnjo vojno.

Koroški so posvečene tri knjige: *Crni Hanaj* je povest iz let 1452-64 in ji je središče avguštinski samostan v Dobrni vasi. *Stoji na Rebrji grad* je iz leta 1334 in zajema Koroško, Oglej in Gorico. *Med koroškimi brati* je roman iz zadnje vojne. Ta roman je morda najboljši Turnškovo delo, ker je dobro poglobil slovenske ljudi in živijo tudi notranje življenje, preostro pa je ločil svetlobo Slovencev in

interniranih Poljakov in Ukrajincev od mračnosti in zlobe Nemcev. Zadnja Turnškova knjiga je zbirka novel *Naš rod v krkih*, zamejske novele. Tukaj je združil tržaško, višarjsko in koroško motiviko.

Kot v igrah je tudi v prozi malo resničnega vsakdanjega življenja, vse dejanje je tako idealno pridvignjeno, da bravca ne more prepričati. Težave v življenju njegovih ljudi sicer so, vendar se kar same odmikajo, njegovi ljudje »predzno« zaupajo v Boga, ki jim vedno pomaga. V vsaki zgodbi je tudi ljubezen, navadno na prvi pogled, vseskozi idealna in s svečano poroko. Dostikrat je preveč narodopisja, kar ovira dejanje.

Turnšek je bil bolj priden in delaven kot pa resničen umetniški oblikovalec. Ceniti pa je treba njegovo prizadevanost, iskrenost, skrajni idealizem, saj je večino del sam založil v Slomškovi založbi, ki jo je sam vzdrževal, zaupanje vase, da ob neugodnih kritikah ni odložil peresa, žareče rodoljubje in skrb za lep in živ slovenski jezik.

Martin Jevnikar

OD TEDNA DO TEDNA

■ Pred tržaškim porotnim sodiščem se je v odsotnosti obtožencev v ponedeljek 16. februarja pričel proces o nacističnih zločinih v Rižarni. Večkratnega umora v obtežilnih okoliščinah sta obtožena Dietrich Allers, odvetnik z bivališčem v Hamburgu in Joseph Oberhauser, natakhar v Münchnu. Oba sta odklonila priti v Italijo.

■ Na Kubi so z glasovanjem sprejeli novo ustavo. V njej je rečeno, da je poslanstvo Kube podpirati revolucionarna gibanja po svetu. Da to niso prazne besede, pričajo sledeči podatki: v Siriji je 4.000 Kubancev, ki sestavljajo lastno brigado, v Južnem Jemenu 3.000, v Angoli 12.000, v Tanzaniji 500, kjer vadijo gverilce za boj proti manjšinski beli vladi v Rodeziji.

■ Severnoameriški zunanji minister Kissinger je odšel na pot v nekatere države Srednje in Južne Amerike. Obiskal bo Guatemalo, Kostariko, Venezuelo, Kolumbijo, Perú in Brazilijo. Tamkajšnje oblasti gledajo na Kissingerjevo potovanje z določeno rezervno, saj ZDA do Južne Amerike nikdar niso pokazale dosti razumevanja.

■ Argentinska državna predsednica Isabela Peron je nepričakovano napovedala novo revizijo ustave, ki je iz leta 1853 in je bila že večkrat spremenjena. Zato bodo potrebne posebne volitve v ustavodajno skupščino, zaradi česar bodo odložene že napovedane državnozbornske volitve. Obenem je bila odrejena desetdnevna zapora izhajanja za dnevnik »La Opinión«, češ da je zlorabil svobodo tiska v kritiki vlade.

■ V veliki afriški državi Nigerija je prišlo pretekli teden do neuspelega državnega udara, ki ga je izvedel podpolkovnik Dimka. Pri tem je izgubil življenje predsednik vlade general Muhammed, ki je sam pred sedmimi meseci prišel na oblast z državnim udarom. Nasledil ga je general Obasanjo, iz rodu Joruba, ki je leta 1970 sprejel vdajo upornih Ibo, kateri so se borili za odcepitev svoje domovine Biafre od Nigerije.

■ Finančni ministri devotih držav Evropske gospodarske skupnosti so na sestanku v Bruslju odobrili tisoč milijonov dolarjev posojila za reševanje italijanske lire.

■ Oblasti so odkrile in aretirale morilce dveh karabinjerjev, ki sta bila ubita v spanju v kraju Alcamo na Siciliji. Gre za skupino petih zločincev; dva sta stara 17 let, eden 18, eden 21 in eden 34 let.

■ Na Kitajskem se je po smrti zmernega Cuenlaja spet zaostrial boj skrajne leve struje, ki povečuje Maocetunga zoper zmerno silo, ki jih obtožuje, da so zavrgle načela kulturne revolucije in ubrale pot kapitalizma.

■ V porodnišnici v Milazzu na Siciliji se je pet novorojenčkov zastrupilo, ker so jim dali piti razkužilo za zdravniški pribor namesto raztopine sladkorja. Na posledicah zastrupitve sta dva novorojenčka že umrla.

■ Na Švedskem je ogenj zajel izletniški avtobus, v katerem so bili predvsem stari ljudje iz mesta Göteborg. Pri tem je zgorelo 15 oseb, 27 pa jih je dobilo nevarne opekline.

■ V Rimu je bila ugrabljena 22-letna Marina D'Alessio, hčanka premožnega industrijca. Je to že trinajsti tovrstni zločin v Rimu in tretji proti neki ženski.

Bralci pišejo

Ponovno prezrti

Nedelja 31. januarja 1976. V cerkvi na Istrski cesti v Trstu praznujejo salezijanci praznik sv. Janeza Boska, svojega ustanovitelja. V tej cerkvi imajo tudi slovenski verniki ob nedeljah svojo službo božjo. Zanje skrbi g. Resen.

Na praznovanje je povabljen tudi novi administrator tržaške škofije msgr. Peter Cocolin. Predstavi se kot je sam preprost v preprosti duhovniški obleki. Slovenske vernike obišče v zgornji cerkvi, kjer imajo svojo službo božjo. Ti ga sprejmejo z izrazom radosti: z orglami in petjem. Zal traža obisk le nekaj minut. V spodnji cerkvi ga že čakajo nekdanji salezijanski gojenci.

Ob škofovem odhodu smo bili obnem žalostni in zmedeni, čeprav nas je njegov obisk navdal z upanjem. Hudo nam je bilo, da mu nismo mogli razodeti svoje bolečine ob dejstvu, da so nas Slovence organizatorji ob pripravi tega srečanja z msgr. Cocolinom na vabilih popolnoma prezrli, vernike pa so salezijanski skavti med slovensko službo božjo usmerjali v spodnjo cerkev, menda zato, da se ne bi »okužili« od Slovencev.

Niti ne protestiramo ob takem nesmielnem ravnanju. Radi bi izrazili le željo, da bi preprost msgr. Cocolina čimprej »okužila« tudi vse tiste zagrizence italijanskega čustvovanja, ki prirejajo te vrste slovesnosti.

B. S., Trst

■ V Milanu so policijski agenti pri zasledovanju ubili enega zločinca, v Neaplju pa dva. Nekateri časopisi so zapisali, da »brezglava uporaba orožja s strani policije ne vodi nikamor«. Zdi se, da bi smeli v Italiji po mnenju nekakšnih »človekoljubov« streljati le zločinci, policisti se pa pustiti pobijati.

S TRŽAŠKEGA

Nerazumevanje za domačine na Fernetičih

PIACIT, tj. združenje, ki vključuje vse domačine na Fernetičih, prizadete zaradi gradnje tovornega postajališča, vodi težak boj tako s konzorcijem za gradnjo postajališča kot z republiško občinsko upravo, ki ji mačeljuje socialist dr. Pavel Colja za prepričitev oz. vsaj omejitve gradnje. Novo postajališče ogromnih razmerij bi namreč popolnoma izmaličilo Fernetiče ter zavrla današnje gospodarstvo in turizem, obenem pa spremenilo narodnostni sestav kraja, saj bi občina zaradi doselitve številnih uradnikov in njih družin prešla v italijanske roke.

Domačini na Fernetičih so odločno proti gradnji tovornega postajališča, saj se ga po sporazumu v Osimu lahko prenese v bodočo prosto cono, toda župan dr. Colja jim je že sporočil, da občina sprejema novo tovorno postajališče na Fernetičih.

Z ozirom na to dejstvo so prizadeti (20 podpisov) naslovili 5. februarja na župana dr. Coljo pismo, v katerem ga naprošajo da bi posredoval za plačilo pravične odškodnine za odvzem zemljišč in stavb in to predno bi občinska uprava izdala gradbeno dovoljenje, kajti v nasprotnem primeru bi bili prizadeti prepuščeni na milost in nemilost graditelja.

Gropada

Kot drugod smo tudi pri nas zavzeto sledili podpisu sporazuma o dokončni meji med Italijo in Jugoslavijo. Posebno pozornost pa smo posvetili nadaljnjim razpletom dogodkov in bodočnosti proste cone, o kateri se mnogo govori, a mi ne vemo še nič jasnega.

Otoili je s helikopterjem krožil nad nami. Od časa do časa je videti na zameglenem gropskem nebu letalo, ki zdaj visoko leti, pa se nizko spusti nad zemljo in nekaj opazuje. Čenomodne limuzine obiskujejo vas in okolico; gospodje v kravatih se skrivnostno pomenjujejo, merijo in verjetno ukrepajo o položaju proste cone.

Znano je, da bo prosta cona zajela tudi samo našo vas. Poslanec Belci je imel nekaj pomislekov zaradi načrtovanega kraškega rezervata in prebivalcev. Vse je nekam negleno; vaščani so brezbržni; nismo zmožni katerega koli reagiranja.

Dejstvo pa je, da so nas vsi, kljub predvolivnim svetim obljubam, pustili na cedilu in ni človeka, ki bi se zavzel za našega Kraševca na tej zemlji. Morda se motim, a tak vtis imam in z mano vsi vaščani, ki so skoraj stoozstotno Slovenci. Razperti smo med najslabšo črnogledostjo in neozdravljivim optimizmom. Kaj nam bo prinesla prihodnost? Bomo morda peli veličastno alelujo ali pa večno slarinosni rekivjemo? - Vaščan.

KRIZA ZAKONA IN DRUŽINE

Vse je danes v krizi, vse se zdi kot da bi se nekam majalo, pravijo italijanski škofje v svojem dokumentu o zakonu in družini. To krizo utemeljujejo ljudje s tem, da smo na preobratu človeške zgodovine in da mora voditi vse življenje človeka neomejena in neprestano nekaj ustvarjalna svoboda. Odpraviti hočejo vse dosedanje ustanove ali jih vsaj temeljito prenoviti.

Tudi zakon in družino je zajel ta vrtnec, kar zelo moti redno družinsko življenje. Nekateri celo zavračajo zakon kot zgodovinsko preživet pojav, kateri omejuje človekovo svobodo, ki je njegova izrazita lastnost.

Tudi marsikaterga kristjana je že zajela ta miselnost. Več je takih, ki gledajo na zakrament sv. zakona le kot pravni in obredni pojav, ki ga je ustanovila Cerkev, ker so v preteklosti tako zahtevale družbene razmere.

Treba je tem, ki to trdijo, povedati, da bi morali svojo trditve natančno preiskati, kritično presoditi in primesti tehtne dokaze. Prav je, da se poudarja svoboda izbire ter odgovornosti v življenju dveh, ki usmerjata svoje korake na skupno življenjsko pot, če je mišljeno to kot načrt, ki ga morata skupno poglobljati in uresničevati v življenju, saj je to človeška in krščanska zahteva. Če pa se s poudarjanjem neomejene svobode namerava izpodkopati ali celo uničiti zakon in družino, je to uničevanje bistvene družbene in verske vrednote, ker bi bila zakon in družina tako prepuščena volji posameznikov, nestalnosti čustev in strasti.

To pa bi ne bila več pot v svobodo človeka, temveč v suženjstvo strasti, kar bi prineslo nesrečo posameznikom, uničenje družine in smrt narodov.

IZ KANALSKE DOLINE

Nov poskus zatiranja slovenskega jezika

Zupnija Ukve v Kanalski dolini, ki jo vodi g. Marij Gorup iz Beneške Slovenije, je organizirala tečaj slovenskega jezika, na katerega se je prijavilo 21 učencev osnovnih in srednjih šol. Ker župnija ne razpolaga s primernimi prostori, je župnik 2. januarja poslal didaktičnemu ravnateljstvu v Trbižu pismeno prošnjo, da bi tečaj slovenskega jezika lahko potekal v šolskih prostorih. Iz Trbiža je res prišlo začasno dovoljenje, dokler ne bi šolsko skrbništvo iz Vidma to dovoljenje potrdilo. Tako se je pod vodstvom prof. Salvatorija Venosi 2. februarja pouk tudi pričel.

V ponedeljek 16. februarja pa je bilo prof. Venosiju sporočeno, da je šolski skrbnik iz Vidma prepovedal nadaljevanje tečaja slovenskega jezika v šolskih prostorih. Če bi se prizadeti tej odločbi ne podvrgli, bodo v zadevo posegli karabinjerji. Pred časom so iste videmske oblasti prepovedale podoben tečaj slovenskega jezika v Brdu v Terski dolini.

Po vseh izjavah, ki jih je bilo slišati v deželnem svetu in po določilih italijansko-jugoslovanskega sporazuma v Osimu je vsekakor nezaslišano, da se je kaj takega lahko spet zgodilo. Toda Ukvacni ne nameravajo odnehati. Prizadetim učencem sta župnik Gorup in prof. Venosi zagotovila, da se bo tečaj nadaljeval, čeprav v zasebnih prostorih.

V zvezi s prepovedjo pouka slovenščine v Ukvah je SKAD v Gorici objavil resolucijo, v kateri ostro obsoja nedemokratsko ravnanje videmskega šolskega skrbništva ter izreka solidarnost z učenci in z župnikom Gorupom, ki je tečaj organiziral.

Napotiv Damask?

(Nadaljevanje s 1. strani)

Znano je, da je prav v tistem času znani sovjetski matematik Leonid Pljušč, ki je prišel v Pariz po dolgoletnih zaporih v Sovjetski zvezi, izrekel strahotne obtožbe na račun sovjetske »svobode«. Gotovo vse to ni bilo zelo pogodu francoskim komunistom, zlasti onim starega kova, ki še vedno vidijo v Moskvi luč prave vere...

Na kongresu PCF je bil za sovjetsko komunistično partijo prisoten Andrej Kirilenko, eden izmed vodilnih kremeljskih partijskih voditeljev. Na samem kongresu ni spregovoril (francoski komunisti so se hoteli izogniti raznim nerodnostim, zato niso dali na dnevni red pozdravov tujih delegacij), zato pa je govoril na velikem množičnem zborovanju v mestu Nanterre.

Kremeljski veljak je ob navdušenih vzklikih komunističnih aktivistov med drugim govoril o »veliki svobodi« mišljenja, tiska, združevanja, vesti in verskega prepričanja v Sovjetski zvezi. V isti sapi pa je obsodil vse tiste, ki v ZSSR v stiku z »imperialisti« in »protirevolucionarji« delajo proti državi (Pljušč in drugi!).

Kirilenko seveda ni mogel biti zadovoljen z zaključki kongresa PCF in je zato hotel zabiti tajnika Marchaisa kar z besedami Marchaisa samega. Povlekel je na dan nek govor, ki ga je Georges Marchais imel na XXIV. kongresu

Cerkvena nabirka za delavce

V milanski nadškofiji so organizirali po cerkvah posebno denarno nabirko za delavce, ki jih je prizadela gospodarska kriza. Kardinal Colombo je izročil tajnikom združenih milanskih sindikatov 122.200.000 lir. Ob tem je dejal, da je to skromen znak solidarnosti krščanskega ljudstva, da se ublažijo stiske delavcev po raznih podjetjih, ki jih je prizadela gospodarska kriza. Kardinal je še obljubil, da se bo pomoč nadaljevala.

Kardinal Wojtyła poudarja versko svobodo

Kot poroča vatikanski list »L'Osservatore Romano«, je poljski kardinal Wojtyła v krakovski stolnici dejal, da je iskanje Boga aktualen problem za vsakega človeka. Potem je izrazil željo, da bi imela vsaka poljska družina možnost vzgajati otroke v svojem verskem in krščanskem prepričanju. V javnem življenju ne smejo biti privilegirani tisti, ki ne verujejo na škodo vernih, ki želijo svoje privatno, družinsko in javno življenje uravnavati po krščanskih načelih.

Odpornost katoliške Cerkve na Madžarskem

Kljub temu, da na Madžarskem Cerkev že desetletja hudo zatirajo, ostaja število dejavnih katoličanov stalno. V cerkev hodi redno 33 % ljudi. Na deželi je ta odstotek še višji, kar 62 %. V Budimpešti, ki šteje 2 milijona ljudi, hodi v cerkev redno 22 % prebivalcev. Te podatke je prinesel madžarski komunistični tednik »Vilagassag« (Luč), nanašajo pa se na leto 1972. Število rednih obiskovalcev cerkve, ki so stari do 40 let, znaša 25 %. Pri ljudeh, ki so starejši od 60 let, pa 45 %. Od 10,5 milijonov prebivalcev Madžarske je dve tretjini katoličanov, ena tretjina pa protestantov. Grško-katoliške Cerkve in judovska skupnost štejejo nekako po 60.000 pripadnikov.

sovjetske partije, kjer ta med drugim pravi, da imajo vsa osvobodilna gibanja v svetu svoj zgled v Sovjetski zvezi. Marchais je — vedno po Kirilenkovem citatu — takrat nadaljeval, da pomeni »vsak antisovjetizem, naj se prikazuje v kateri koli obliki ali naj prihaja od koder koli, zločin proti interesom delavskega razreda in narodov sploh«.

Vidi se, da Kirilenko in njegovi tovariši tudi danes vztrajajo na edini dogmi, ki jo predstavlja vodilna vloga Sovjetske zveze. V tem ni pravzaprav nič novega. Še pod carji je npr. znani ruski mislec Leontjev v mesijanski viziji skušal dati sveti Rusiji vodilno vlogo v procesu odrešenja sveta.

Tako je npr. pisal: »Če zapade Zahod v anarhijo, mu bomo morali mi (Rusi) priskočiti na pomoč, da rešimo vse, kar je vrednega... Rusija je svet zase... Rusi se moramo dokončno odtrgati od poti evropske civilizacije in po sprejemu čisto nove poti moramo končno prevzeti vodstvo kulturnega in socialnega življenja človeštva.«

Ruski hegemonizem se od carizma do komunizma ni v bistvu v ničemer spremenil. Razlika je le v tem, da je današnji ruski »mesijanizem« vse bolj nevaren od nekdanjega, saj ne nastopa več le s pobožnimi vzdihmi in mističnimi razglabljanji. Pravoslavno kaddilo je zamenjal dim topov in raket.

Naj ostane zapisano!

Glavnina letošnjih Prešernovih proslav na Tržaškem je mimo. Nedvomno je največji in hkrati najspornejši odmev zbudila svojevrstna počastitev pesnika v Kulturnem domu, ki so se je v soboto 7. februarja po 3. učni uri, torej v obveznem šolskem času in pod nadzorstvom profesorjev, udeležile tri višje srednje šole: Licej, Tehnični zavod in Učiteljsišče. Tej mladini med 14. in 18. letom je bilo po priložnostni uvodni besedi videti in slišati po starosti razporejene slovenske zamejske pesnike. Le-teh se je na odru zbralo enajst, medtem ko se trije povabljeni (Marija Mijot, Bruna Pertot in Boris Pangerc) niso mogli odzvati, a staršji pesmi recitirala gledališka igralca Miranda Caharija in Silvij Kobal; ta je bral tudi predstavitevna besedila, ki jih je za to priložnost napisal prof. Martin Jevnikar.

Privedite bi bila spričo izvirne zamisli lahko odlično uspela, da se ni zgodilo nekaj zelo netajnega. Trije med nastopajočimi, zlasti še Goričan Ace Mermolja, najmlajši, absolvent ljubljanske slavistike, so namreč s pesnimi, ki so si jih — kot vsak drug svojo — izbrali po lastnem preudarku, žalili in spravili v mučno za-

Visoko priznanje slovenskemu hotelirju

Vinko Levstik, lastnik znanega hotela »Bled« v Rimu je prejel visoko odlikovanje »viteza« v priznanje za zasluge v korist italijanske republike. Takole se glasi besedilo imenovanja:

»Vitezu Vinku Levstiku: Vesel sem, da vam morem sporočiti, da vam je predsednik republike z odlikovanjem 27. decembra preteklega leta na mojo pobudo podelil odlikovanje viteškega reda za zasluge, ki ste si jih pridobili za italijansko republiko. - Adolfo Sarti, minister za turizem in predstave.«

Vinko Levstik je član upravnega odbora Rimskega pokrajinskega združenja hotelirjev, Splošnega združenja lacijskih hotelirjev, Zveze združenj italijanskih hotelov, odbornik posvetov. odbora »Esquilino« v Rimu za turizem in predsednik vsakoletne komisije za jaslice po hotelih in restavracijah pod pokroviteljstvom kardinala Poletija in EPT.

Novemu vitezu, ki je trenutno verjetno edini Slovenec v Italiji s tem odlikovanjem, tudi mi iskreno čestitamo.

Novi vitez italijanske republike
Vinko Levstik

FLORIJAN DOLINAR

Njena zadnja maša

Premlevali sta ob večerih dogodka po razpadu kraljevske Jugoslavije. Zinka je ob enem takih razgovorov sestri oponesla Dražgoše.

»Paktirati z nacisti in bahati se z narodno zavednostjo, mi nikakor ne gre v glavo. Spomni se Dražgoš, kjer so nemški tanki zmleli slovenske moze in fante in odtirali ženske v sužnost. Kako morejo domobranci ponujati roko tistim, ki mesarjijo slovensko kri? To je višek narodne zvestobe, kajne?«

»Zame ni nobena skrivnost, zakaj so tvoji tovariši izbrali ravno Dražgoše za srečanje z Nemci. Domačini niso hoteli v goščo, zato je partija izbrala tisto vas. Kdaj so se rjave srajce prizanašale našemu človeku? Zdi se kakor konspiracija dveh, katerim so dobri kristjani trn v peti. Zdaj so osvobodjeni. Kaj je svobo-

drego mnoge navzoče v dvorani in na odru.

Ne vem, kaj se je o tisti proslavi govorilo naslednje dni na Učiteljsišču in na Tehničnem zavodu. Le za šolo, ki se imenuje po velikem Vrbenju, vem, da so se slišale ogorčene pritožbe. Toda koga klicati na odgovor? Ravnateljstva prizadetih šol niso kriva: zanesla so se pač na prireditelje. In kdo so bili ti? Kdo je prišel na idejo takšne prireditve za šole? Ali prof. Josip Tavčar kot predstavnik SSK ali prof. Martin Jevnikar kot spremljevalec literature ali režiser Marij Uršič? Kako, da ni povabljenim pesnikom — čemu je bila spregledana Goričanka Ljubka Sorli? — nihče na srce položil, naj ob taki svečanosti upoštevajo vsaj pravila dostojnosti, obzirnosti in resnobe, oziroma da ni pesmi prej prebral?

Omenjena Prešernova bolj onečastitev kot počastitev je v odgovorni javnosti zapustila neprijeten okus tudi zavoljo ne le nekritičnega, marveč desakralizatornega očitno naklonjenega poročila v Primorskem dnevniku na sam Prešernov dan.

Podpisani bi šel lahko molče mimo dogodka, toda prizadet se čuti trikrat: prvič zavoljo svoje prisotnosti na odru kot eden izmed enajstih, drugič zaradi istočasne duhovne navzočnosti med dijaško mladino kot učitelj in vzgojitelj in tretjič zaradi svojega nebezpečnega pojmovanja poezije. Zato se mu zdi prav, da ta dogodek ostane zapisan.

Vinko Beličič

Izjava

Podpisani profesorji znanstvenega in klasičnega liceja »France Prešeren« v Trstu obžalujejo, da je letošnja proslava, namenjena dijakom višjih srednjih šol v Kulturnem domu v Trstu v soboto 7. februarja delno zadržana na nekulturno raven, posebno pa odklanjajo pornografsko ekshibicijo Aceta Mermolje.

(Sledi 21 podpisov)

41. mednarodni evharistični kongres v Ameriki

Letos obhajajo Združene države Sev. Amerike 200-letnico svoje ustanovitve in svobode. Za to izredno obletnico so ameriški škofje sprejeli organizacijo mednarodnega evharističnega kongresa, ki je 41. po vrsti. Vršil se bo od 1. do 8. avgusta v Filadelfiji, približno 100 km od New Yorka. Geslo kongresa se glasi: Evharistija in lakota po Bogu.

Kongres ne bo katoliška manifestacija, ampak iskanje poti do Boga po Evharistiji. Izdelan je točen program za ves teden. Za številne narodnostne skupine, ki živijo v Ameriki, je važno srečanje v soboto 7. avgusta; ta dan je proglašen kot dan ljudstev vsega sveta pred Evharistijo. Za sklep kongresa v nedeljo 8. avgusta pričakujejo obisk sv. očeta.

Slovenskim Primorcem dobro znani pavlinci iz Milana (vodili so naša romanja v Lurd) prirejajo skupno potovanje z letalom v Ameriko in sicer desetdnevno od 30. julija do 9. avgusta za 350.000 lir in drugo sedemnajstdnevno od 27. julija do 12. avgusta za 550.000 lir.

Ta načrt in stroški so bili objavljeni v januarju. Kakor sporočajo, bo končno vse objavljeno v marcu in bo zaradi padca lire tudi verjetno kaj spremenjeno. Potovanja na mednarodni evharistični kongres se lahko udeležijo tudi Slovenci s Primorske. Mnogi imajo tam znanec in

da?« je vztrajala Minka. »Ali ne protest od pomanjkanja, protest, da smeš povedati, kar misliš, protest, ki te pusti živeti?«

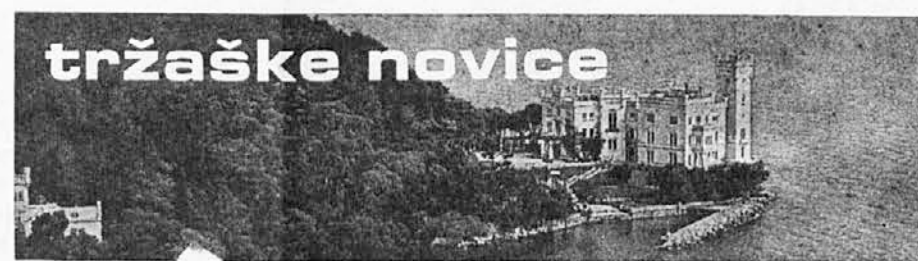
»Svoboda je resnica.«
»Pilati je vprašal Jezusa iz Nazareta, kaj je resnica. Kristus je bil zvezan; pravzaprav je bil zvezan Pilat in Kristus svobodni. Danes pozdravljajo smrt fašizmu, svobodo narodu. Marksizem se je tako močno razustil, da je svobodo pogoltnil.«

Zinka je ni hotela več poslušati. Ni se več smejala. Dan ji ni prinesel razvedrila in noč je postala mora, da se je bala. Močna Zinka se je počutila osamele. Njen svet od včeraj se ji je jel potapljati in nove zemlje še ni ugledala. Na kako neizmernem morju sama. Samoten čoln.

Oči je upirala v strop, kamor je pošiljala luna svoj bledomrzli pozdrav.

Na okno je nekaj zacvenkljalo. Zasišala je glasove in obenem prisluškovala. Ura je odbila štiri v jutru.

Skočila je v halji k oknu, pogledala nizdol po vasi in še na obe strani hiše. Ničesar ni bilo. Morda spomin?

Mačkolje

Kulturno delovanje. Mačkoljani se le redkokdaj oglasimo po časopisih. Javnost utegne zato misliti, da se tu nič ne dela. A ni tako. Mogoče smo le nekoliko preskromni v poročanju. Ni pa isto z različnimi našimi dejavnostmi.

Da Mačkoljani radi pojemo, je kljub temu znano marsikomu. Tako so naši cerkveni pevci nastopili skupno s pevci iz Skednja v Gorici na Cecilijanki 75, v Kulturnem domu v Trstu ob reviji pevskih zborov, na božičnih koncertih v Trstu in v Sloveniji ter zopet v Kulturnem domu na Prešernovi proslavi.

Za vse te nastope se moramo v prvi vrsti zahvaliti g. Jakominu, ki zbor neutrudno vodi in vodi, čeprav ne brez težav. Gre pa seveda velika hvala tudi pevcem in pevkam, ki se z nemajhnimi žrtvami redno udeležujejo vaj, četudi so te največkrat v nekoliko oddaljenem Skednju.

Dokaz ljubezni do petja pri Mačkoljanih vseh starosti je tudi živo delovanje otroškega zbora »Slovenski šopek«. Za majhno vas je 35 otrok-pevcev zares lepo število. Vadijo redno ob sobotah, nastopajo od časa do časa po radiu, včasih pojejo v domači cerkvi med mašo, oglasili so se po radiu tik pred lansko polnočnico, priredili so v župnijskem domu božičnico in nastopili so skupno z boljunskimi otroki na božičnih koncertih, ki jih je priredila Zveza cerkvenih pevskih zborov. Sedaj se pridno pripravljajo na nastop v Kulturnem domu za »Pesem mladim«.

Skofov obisk in birma. V nedeljo 8. februarja je bil lep, jase in sončen zimski dan. Vreme je bilo torej kot naročeno za praznik, ki smo ga obhajali v tej mladi mačkoljanski župniji. Prvič v zgodovini je v naši več kot tristo let stari

sorodnike. Sedaj je priložnost za kratek ali daljši obisk. Naši ameriški rojaki napovedujejo svojo veliko udeležbo na kongresu za 7. in 8. avgust.

Udeležbo slovenskih Primorcev na tem kongresu prireja v imenu pavlincev »Katoliški glas«. Ko bo v marcu dokončno objavljen spored in stroški, se začne vpišovanje. S tem člankom smo hoteli samo omeniti 41. mednarodni evharistični kongres, ki se ga lahko udeležijo tudi naši ljudje. To seveda ne bo naše posebno romanje ampak skupno z drugimi verniki, vse in v celoti pod odgovornim vodstvom milanskih pavlincev.

Opčine

10. februarja sta praznovala zlato poroko Josip in Lojzka Škabar, 13. februarja pa Avgust in Jakovina Pahor. Prvi par si je obljubil zvestobo na Repentabru, drugi pa tu na Opčinah v daljnem letu 1926.

Oba para sta bila vsak na svoj način v teh dolgih letih, ki pa se jima zdijo prekratka, deležna lepih in manj veselih dogodkov. Predvsem pa se odlikujeta po poštenju in delavnosti, ljubezni do družine ter do vsega, kar je dobro in plemenito. Zato jima kličemo še na mnoga leta v zdravju na duši in telesu!

Luna je leno blodila s svojo okrnjeno polovico po nebu, kjer so skoraj vse zvezde potonile v mlečni sijaj.
Zakurila je v pečki, naložila panjavec in strmela, strmela v prasketajoči ogenj. Življenje je nekaj tako lepega, nenadomestljivo lepega. Oklepaš se ga z vsemi vezmi, ki rastejo z njim; vezi so korenine, ki segajo na drugo stran zemlje, v onstranstvo. Polno je preizkušenj. Življenje brez preizkušenj ni pravo življenje. Po-dobno je potoku, ki ne srečuje odpora hribov, ampak se razlije in postane močvirje. Jaz sem zdaj na preizkušnji.

Prezgodaj je bilo, da bi se odpravila za šolo. Oblekla se je in legla oblečena na posteljo, prižgala luč in vzela v roke Kemijo. Toplota jo je vendar prevzela in pričela odnašati v svet počuječnosti in med sanje.

Cez čas se je zdramila in pogledala okrog sebe. Lahke snežinke so spet jele plesati ob oknu, neslišno trkale in drsele ob njem in vedno več jih je bilo.

Bil je velik dan, svetel in čist, kakor ga more darovati edino z bogastvom napolnjeno nebo.

cerkvi bilo birmovanje.

Pa se bo kdo vprašal, kako je to mogoče, ko pa ni zima primeren čas za take slavnosti. Odgovor naj bi bil, da je vsak čas primeren, ako so le birmanci dobro pripravljeni. In naš župnik g. Vončina se je zares trudil, da je dovolj dobro poučil tri dečke in osem deklic za ta veliki življenjski dan.

Da se je pa to zgodilo ravno sredi zime, je bil obisk administratorja tržaške škofije msgr. P. Cocolina, ki na povečanem območju svojega pastirskega delovanja ne more obiskati vseh župnij v polletnem času.

Iz srca smo mu Mačkoljani hvaležni, da nas je razveselil s svojim obiskom, da je ob tej priložnosti potrdil v veri enajst mladih župljanov, da je tako prijazno pozdravil celo posamezno vse, ki smo ga pričakali pred cerkvijo in da se je kljub časovni stiski zadržal z veliko skupino župljanov v srenjski hiši na razgovoru.

Popravilo cerkve. Mačkoljanom je bilo ob škofovem obisku žal le to, da ni bila naša cerkva ob tej priložnosti popravljena. Pravkar so namreč v teku obnovitvena dela. Več kot tristo let stara streha je odslužila in cerkev je tako v teh dneh dobila povsem novo streho.

Seveda kaj takega dandanes mnogo stane. Med farani pa ni nikogar, ki bi bil tako premožen, da bi lahko segel nekoliko globlje v žep. Zato so tu denarne težave. Na sestanku, ki ga je sklical župnik, se je skupina faranov obvezala, da izvede denarno nabirko od hiše do hiše. S prošnjo na pomoč je župnik trkal že na vrata marsikaterega urada.

Naša velika želja je, da bi cerkev povsem obnovili, jo prepletkali in pobelili, preuredili oltar in elektrificirali zvonove. Ali zankear so to bolj naše želje kot pa možnost uresničitve. Trenutno smo zadovoljni, ako bomo utegnili nabrati tolikšno vsoto, da se bodo lahko poravnali že tako za nas preveliki dolgovi. Zato si upamo klicati na pomoč tudi kakega velikušnega bralca tega glasila.

Kronist iz Mačkolj

Hitro, točno in predvsem... po naše

Kot znano so se vse poštne usluge od 1. januarja letos precej podražile. Tako plačamo zdaj za navadno pismo namesto prejšnjih 100 kar 150 lir, kar pomeni, da se je podražilo za 50%. No, človek bi mislil, da bo odslej dostavljanje pošte na dom hitrejšje, točnejše. A žal ni tako.

V vašem cenjenem listu je že nekaj bilo omenjeno o poštinih uslugah v Bazovici. Ne bi več radi o tem govorili ali pisali. A v zadnjem času marsikaj ni tu vse v redu in prav.

V prvi vrsti — poštar. Ni domačin. Ne zna in ne razume jezika, ki je tu v vsakdanjem običevanju slovenski. Neredno donajanje pošte na dom in netočno oddajanje povzročajo nevednosti. Razne poštno nakaznice in pošiljke pridejo prepogosto v nepravne roke in zgodi se celo (npr. v Gropadi), da se pošta valja po cestah.

Drugič — poštni urad. Bazovica in okolice vasi, ki se tega urada poslužujejo, so pretežno slovenske vasi. Do zdaj je tu bila skoraj trideset let nastavljena uslužbenka, ki je bila pred kratkim upokojena in vedno smo imeli vtis, da je kljub prijaznosti in uvidnosti zelo ne-

odprla je vrata v družinsko sobo in uzzrla speča nečaka in Marjetico. Bilo jim je toplo in napol razgaljeni so spali globoko in mirno z otroškimi nasmehom Raffaelovih angelov okrog Madone. Minka je že vstala in si dala opravlja v kuhinji.

Ali bo res morala pasti? Roko bi dala v ogenj, da Minka globlje čuti z ljudstvom kakor vse terenke skupaj. Komu naj bi izdajala in kaj? Ne hodi na postojanko in načelno ne govori o stvarih z drugimi razen z njo.

Ali bo res vzeta nedolžnim otrokom? Pravijo mi terenka, a kaj morem? Pogubiti človeka? Nič lažjega kakor to! Sodniki, ki imajo v rokah usodo človekovo, so kakor mumije, zakopane v sfingo partije. Kdo je kdo? Komunistem ima sto obrazov, pa je brez duše in proti določbi partije ni priziva. Danes si član in jutri lahko že visiš, kličeč memento mori svojim tovarišem.

»Nekaj je že zakrivil«. Saj ne mislijo resno, samo strah jim krivi glave in giblje jezik. Nesmisel opreznost porojen iz strahu zaradi roke za steno, zaradi pri-

V kinodvorani v Bazovici bo v nedeljo 22. februarja ob 17. uri

PREDPUSTNI ČAROBNI VEČER

Z rokohlitrskimi spretnostmi bo nastopil iluzionist Mirko Pihler. Med predstavo bo zabaval ansambel Kondor. Na sporedu je tudi srečolov.

rada govorila slovensko. Na njeno mesto je prišla (ali samo začasno?) domačinka (tako rekoče domačinka — to je dekle italijanskega porekla, ki prebiva v Bazovici od rojstva), ki slovenščine ne zna ali noče govoriti in o kateri je znano, da ni bila in ni posebno prijazna ter naklonjena domačinom. No, pa smo spet tam! Diskriminacija, neobveščeno in hoteno nasprotovanje.

Vemo, da so to malenkosti, a vseeno bi bilo prav, da bi tu bili nastavljeni domači ljudje, Slovenci. Tako bi se izognili marsikateri nevednosti. Prav bi tudi bilo, da bi se naši izvoljeni predstavniki v raznih javnih uradih pozanimali, kako je s to zadevo pri nas v Bazovici in morda še kje drugje.

Vaščan iz Bazovice

Šport

Olympia - Pozzo 0 : 3 (2, 13, 10)

Ponoven, težak poraz goriške Olympie v odbojškem prvenstvu I. divizije. V nedeljo jutraj je v Pradamanu pri Vidmu bila tekma, za katero so bili fantje prepričani, da bo značila preobrat v negativni seriji dosedanjih nastopov. Slo pa je veliko slabše kot sicer.

Deloma je mogoče opravičiti takšen poraz: manjkali so kar trije igralci, telovadnica je bila neogreeta in tekma se je vršila v jutranjih urah, ki so za tako dejavnost dokaj neobičajne. Poleg tega so skoro vsi igralci naleteli na tako nesrečen dan, kot se to redkokdaj primeri. Tako napad kot obramba sta izredno veliko zgrešila in Pozzo je nabiral točke z našo pomočjo.

V prvem setu je šlo nasprotniku kot »po olju«: vse naše žoge so končale zunaj igrišča; Pozzo je z neverjetno lahkoto povedel do 7:0. Skupno smo v tem setu zbrali le dve točki. V drugem setu je moralo nujno iti bolje. Olympia je vodila s petimi točkami prednosti tja do 12. Pri takem položaju je skoro nemogoče izgubiti in vendar je prišlo do preobrata. Tretji set pa ni mogel veliko pokazati, ker se fantje niso več mogli moralno dvigniti.

Res škoda za to tekmo, ki bi gotovo imela čisto drugačen izid z nekoliko več borbenosti in sreče.

Učiteljsišču prvo mesto

Dijaki učiteljsišča »S. Gregorčič« so osvojili prvo mesto na notranjem odbojškem turnirju višjih srednjih šol iz Gorice, ki ga je organiziralo šolsko športno društvo. Učiteljsiščniki so zasluženo zmagali, saj so se izkazali kot najbolje organizirani in uigrana ekipa, ker tehnična raven posameznikov presega raven ostalih ekip. Drugo mesto je pripadlo Trgovski šoli, tretje pa liceju »P. Trubar«.

Izidi: Učiteljsišče - Trgovska šola 2-1, Učiteljsišče - Licej 2:0, Trgovska šola - Licej 2:0.

V prihodnjih dneh bo sestavljena ekipa slovenskih šol, ki bo nastopila na pokrajinskem šolskem odbojškem turnirju, ki bo predvidoma že proti koncu tega meseca.

sluškovanja pijančkov, kratkokrilih deklin, ki so se smotile okrog laških tenetev, pa jim nihče ni skrivil lasu, kaj še da bi jih ostrigel, ker so bile tako dragocene kurirke Osvobodilne fronte.

Naslonila se je ob zid in sklonila glavo, da so se ji usuli bogato nasvedrani težki kodri in ji pokrili polovico obraza. Od strani je bila videti kakor replika Velasquesovega Kristusa na križu, ko je sklonil glavo. Slikar je začel s prvo polovico obraza in tako čudovito mu je uspela, da si druge polovice ni upal začeti, zato je potegnil s čopičem in ustvaril popolno umetnino, ko je pustil, da so se Kristusu usuli lasje čez levo lice in brado.

Včeraj se je sporekla s študenti levega krila in potegnila z desničarkami, kakor so se obmetavali. Čutila je tudi, da ji duhovnik ne zaupa. Prej je njegova hladnota ni Bog ve kaj brigala, zdaj jo pa vzemirja. Ali ni resnica nekje na sredi? Zvezda premičnica?

»Usmilil se, Gospod, moje samote...«

(Drugič naprej)

Ekumenska slovesnost v Gorici

Letošnja ekumenska slovesnost je obsegala besedno bogoslužje v cerkvi sv. Ivana in proslavo v dvorani Katoliškega doma. Na povabilo ACM sta se slovesnosti udeležila pomožni mariborski škof dr. Vekoslav Grmič in dr. Jože Rajhman iz Maribora. V soboto 14. zvečer sta se gosta srečala z nekaterimi predstavniki SKAD-a ter se pogovarjala o verskih vprašanjih.

V nedeljo ob 15^h je bilo v cerkvi sv. Ivana besedno bogoslužje, ki ga je vodil škof dr. Grmič. V svojem nagovoru je poudaril pomen duhovnega ekumenizma in prizadevanje vseh kristijanov za popolnost, ki je tudi edina pot edinosti v Kristusu.

V dvorani Katoliškega doma je bila ekumenska proslava. Najprej je dr. Jože Rajhman imel slavnostni govor ob 125-letnici ustanovitve Apostolstva sv. Cirila in Metoda. V govoru je prikazal delovanje svetniškega škofa A. M. Slomška za krščansko edinstvo, njegove misli o Cerkvi in zedinjenju krščanskih bratov, seveda po tedanjem cerkvenem nauku, a vendar v duhu sedanjega ekumenizma.

Po govoru je ekumenski zbor pod vodstvom Zdravka Klanjščka zapel najprej tri pesmi iz vzhodne slovanske liturgije: Predglasje, Kristusovo Telo in Iže heruvymi, nato pa še Aljažovo Soči in Ubalda Vrabca Zdravljico. Prof. Silvan Kerševan je prebral nekaj odlomkov iz Slomškovih »Drobtinice« o ljubezni do materinega jezika in o njegovem pomenu za vsakega kristjana in Slovenca.

V drugem delu sporeda je gđc. Ivanka Furlan iz Trsta pokazala diapozitive z zadnjega ekumenskega potovanja po Nemčiji, ki je bilo posvečeno spominu Primoža Trubarja in drugih slovenskih protestantov.

Letošnja ekumenska proslava je bila tudi posvečena 175-letnici rojstva A. M. Slomška. Prav je namreč, da si prizadevamo v duhu ekumenizma za njegovo čimprejšnjo razglasitev blaženim in svetnikom. - jam

Na pustno nedeljo 29. februarja ob 16. uri bo v Katoliškem domu v Gorici

VESELO PUSTNO POPOLDNE

ki ga prireja ZSKP v Gorici. Nastopile bodo posamezne skupine z zabavnimi prizori in domslilicami.

Nastop je odprt vsem skupinam, zato naj se tisti, ki želijo nastopiti, javijo na ZSKP, vialo XX Settembre 85 do nedelje 22. februarja.

PUSTOVANJE ZA OTROKE bo v mali dvorani Katol. doma na pustni torek 2. marca v popoldanskih urah.

Slovenski šolski okraj središče pozornosti

Deželni odbornik za šolstvo Mizzau je v sredo 11. februarja sklical zastopnike občin goriške pokrajine in drugih kulturnih in socialnih sil na posvet glede razmejitve šolskih okrajev. Posvet je bil v sejni dvorani pokrajinskega sveta. Sklican pa je bil zato, da odgovorni deželni odbornik sliši mnenje občin in tudi drugih glede šolskih okrajev, predno pošlje deželni svet svoj dokončni predlog šolskemu ministru v Rim.

Posveta so se udeležili najbrž zastopniki vseh občin in tudi številni drugi. Od slovenske strani so bili navzoči odborniki za šolstvo iz vseh treh slovenskih občin, pokrajinski svetovalec dr. Stefan Bukovec, prof. dr. Andrej Makuc kot predsednik vodnega sveta gimnazija »Primož Trubar«, tajnik števerjanske občine dr. Vladimir Sturm in še nekateri drugi.

Posvetovanje je začel predsednik pokrajinskega sveta G. Agati, ki je navzoče pozdravil. Za njim je spregovoril dr. Poterzio, pokrajinski odbornik za šolstvo, nakar je prevzel besedo odbornik Mizzau. Pojasnil je namen posvetovanja in tudi, kako je deželni odbor postopal pri določanju šolskih okrajev. Priznal je, da so se na deželi zmotili, ko so hoteli občino Dobrodo priključiti šolskemu okraju v Trzihu. Nato je omenil kot posebno točko zahtevo Slovencev po samostojnem šolskem okraju za celo deželo. Zatem je predal besedo navzočim.

K besedi so se drug za drugim oglašili številni zastopniki občin in tudi drugi. Iznesli so razne misli, ki pa niso nič bistvenega povedale k temu, kaj je že po-

vedal deželni odbornik. Nekateri, posebno socialisti in komunisti, so kritizirali postopanje deželnega odbora, toda v stvarih, ki niso imele opravka s šolskimi okraji. Skoro vsi so se v svojih posegih ustavili pri slovenski zahtevi po samostojnem šolskem okraju. Vsi so zahtevo podprli in jo zagovarjali, le komunist je znova privlekel na dan misel o neki deželni komisiji, ki naj bi urejevala slovenske šolske zadeve. Vendar tudi on ni bil proti slovenski zahtevi. Seveda so to zahtevo podprli in svojih nastopih vsi slovenski zastopniki: trije občinski odborniki, dr. Stefan Bukovec in dr. Andrej Makuc.

Ob zaključku je deželni odbornik znova potrdil, da ima deželni odbor resno voljo predložiti ministru in podpreti zahtevo po samostojnem šolskem okraju za slovenske šole. Če bo za to potreben poseben zakon, naj ga parlament sprejme, je dejal odbornik.

Ob tako soglasni volji, ki so jo navzoči izpričali, smemo trdno upati, da bo samostojen šolski okraj za slovenske šole v deželi postal resničnost.

SSk za preusmeritev zavoda za trgovino v Gorici

Tajništvo Slovenske skupnosti, zbrano na seji v ponedeljek 16. februarja je obravnavalo tudi problem preusmeritve zavoda za trgovino v Gorici in sprejelo naslednjo resolucijo:

Slovenska skupnost v skrbi za razvoj slovenskega šolstva poziva pokrajinski odbor v Gorici, da podvzame vse potrebne korake, da se državni strokovni zavod za trgovino s slovenskim učnim jezikom v Gorici preusmeri v tehnični zavod za trgovino s popolnim petletnim poukom.

Opozarja, da ministrski odlok, objavljen v Uradnem listu (Gazzetta Ufficiale) dne 7. februarja 1976 št. 34 določa kot zadnji rok za predložitev prošnje za ustanovitev novih šol ali za preusmeritev že obstoječih datum 7. marca 1976.

Poziva vse odgovorne dejavnike, predvsem izvoljene predstavnike, da se odločno zavamejo za uspešno rešitev te šolske zadeve. To bo omogočilo, da zavod doseže širše poklicne možnosti svojim dijakom in jim nudi višjo in popolnejšo pripravo za življenje. Istočasno bo s tem rešeno tudi vprašanje obstoja tega važnega zavoda.

Sestanek tajništva goriške pokrajinske SSK

16. februarja se je sestalo na redni seji goriško pokrajinsko tajništvo Slovenske skupnosti in pod predsedstvom tajnika Damjana Paulina razpravljalo o nekaterih izredno važnih vprašanjih, ki zadevajo življenje slovenske manjšine v tem času.

Tako je tajništvo zavzelo odločno stališče v borbi za uveljavitev uporabe slovenskega jezika v vseh izvoljenih svetlih in zato dalo nalog vsem svojim izvoljenim predstavnikom, naj v svetlih, kjer zastopajo Slovensko skupnost, takoj podvzamejo potrebne ukrepe, zlasti v goriški občini. Resolucije v tem smislu so bile nato predložene s strani svetovalcev SSK 16. februarja v občinskem svetu v Števerjanu, 18. februarja v Sovodnjah in 19. februarja v Dobrodo.

Tajništvo se je nadalje zavzelo za preusmeritev zavoda za trgovino v Gorici in sprejelo dokument, ki ga posebej objavljamo. Nazadnje je tajništvo pregledalo delovanje vaških sekcij stranke in sprejelo sklep za določene akcije v tem smislu.

Delovanje gor. občinskega sveta

V zadnjem času je občinski svet v Gorici spet pogosto zasedal. Obravnaval je vrsto vprašanj, ki jih je občinski odbor predlagal mestni skupščini in jih je sedanja večina (DC, PSDI, PRI) sklenila izpeljati.

Na seji, ki je bila v petek 13. februarja, je bila živahna razprava o spremembi goriškega regulacijskega načrta. Odbor je poveril arhitektu Costi iz Trsta nalogo, da pripravi vse potrebno za izdelavo te revizije. Ob političnem pomenu tega vprašanja se je vnela dolga debata, ki je zapolnila mestni svet do zgodnjih jutranjih ur. Pri tem je svetovalec Paulin v imenu Slovenske skupnosti predlagal vrsto spreminjalnih oz. dopolnilnih predlogov resoluciji večine, ki pa v glavnem niso bili sprejeti. Zato se je Slovenska skupnost pri glasovanju za to resolucijo vzdržala. Svetovalec Paulin je med drugim podčrtal potrebo, da bi v to revizijo prišel tudi nameravani autoport, poleg tega pa še

V nedeljo 22. februarja ob 16. uri bo v Katoliškem domu v Gorici

prireditev za katoliški tisk

Ta prireditev je bila določena za nedeljo katoliškega tiska 1. februarja, pa je morala biti zaradi nepredvidenih težav preložena na prihodnjo nedeljo.

Ob tej priložnosti bo uprizorila Mladinska skupina iz Krekovega doma v Borštu komedijo v treh dejanjih

»NEVESTA IZ AMERIKE«

Pred igro in med odmori bo izredno bogat

SREČOLOV

z nad 350 dobitki. Pridite in prepričajte se! Če že sami ne boste imeli sreče, boste pa izdatno podprli naš katoliški tisk.

točnejša dodelitev zemljišč za slovenske šole. Treba je še v odnosu do okoliških krajev občine (Pevma, Štamer, Oslavje, Podgora itd.) poudariti, da gre tu za ohranjanje narodnostnih značilnosti letih.

Občinski svet pa je na svoji seji dne 6. februarja med drugim imenoval predstavnike v razne komisije. Tako je med tremi predstavniki v občinsko posvetovalno komisijo za mestno knjižnico izvolil tudi svetovalec Slovenske skupnosti Bratuža. Prihodnja seja sveta bo v petek 20. t. m.

Števerjan

V okviru kulturnih večerov, ki jih prireja SKPD »F. B. Sedej«, je v četrtek 12. februarja prišel med nas dr. Rafko Dolhar in nam z diapozitivi pokazal prelepe slovenske kraje, saj je predavanje imelo naslov »Slovenska vortikalca«.

Predavatelja je pozdravil in se mu v imenu društva in prisotnih zahvalil novi društveni predsednik Simon Komjanc.

Nov abonmajski koncert

V okviru abonmajskih koncertov Glasbene matice sta prejšnji teden nastopila v Kulturnem domu v Trstu violončelist Valter Dešpalj in pianist Ivo Maček. Oba umetnika sta iz Zagreba, poznana pa sta tudi v tujini. Svojo kakovost sta izpričala tudi pred tržaškimi občinstvom, ki sta se mu predstavila z Debussyjevo Sonato za violončelo in klavir v d-molu, s Schubertovo Sonato v a-molu in z Mačkovo Sonato za violončelo in klavir. Blesteče izvajanje hrvaških solistov je navdušilo občinstvo, ki si je s ploskanjem izprosilo ponovitev in dodatke.

OBVESTILA

Seja Združenja cerkvenih zborov bo v ponedeljek 23. februarja ob 20.30 v Katoliškem domu. Pevovodje naj prinesejo s seboj Marijine pesmi, ki bodo služile za pevsko revijo v maju. Vabljeni tudi dušni pastirji.

Tečaj za zaročence v Slomškovem domu v Bazovici se nadaljuje. V torek 24. februarja bo govoril pisatelj Alojz Rebula o temi »Sidro življenja«. V petek 27. februarja pa bo na sporedu predavanje ge. Majde Musek iz Ljubljane o temi »Ljubezen večni problem človeka«. Začetek je vedno ob 20.30.

Slovenski ojekt iz Ljubljane bo nastopil v Kulturnem domu v Trstu v torek 24. februarja ob 20.30. Nastop prireja Glasbena matica - Trst in je izven abonmaja, vendar imajo abonenti GM popust. Rezervacija vstopnic tel. 418605.

Nova premiera SSG v Trstu »Pomladno prebujenje« bo v Kulturnem domu prvič v slovensčini izvajana v petek 20. februarja ob 20.30 (abonma red A); naslednje predstave bodo: v soboto 21. februarja ob 20.30 za abonma red B; v nedeljo 22. februarja ob 16. uri za abonma red C in v sredo 25. februarja ob 20.30 za abonma red D (mladinski v sredo).

Ponovitev mladinske igre Pavla Golie »Srce igraček« bo v Kulturnem domu v Trstu v torek 24. februarja ob 15.30.

Ciklus predavanj iz zgodovine slovenske glasbe je pripravila Narodna in študijska knjižnica v Trstu. Predavanja bodo v mali dvorani Kulturnega doma v Trstu. Prvo bo imel dr. Dragotin Cvetko v sredo 25. februarja ob 18.30. Govoril bo o slovenski glasbi do srede 18. stoletja.

LISTNICA UREDNIŠTVA

V Standrežu je bila pretelko nedeljo 15. februarja uspela premiera Nušičeve komedije »Sumljiva oseba«, ki jo je uprizorila dramska skupina PD Standrež. Zaradi pomanjkanja prostora bomo strokovno poročilo o igri objavili prihodnjič. Isto večerja za srečanje s pisateljem Borisom Pahorjem, ki ga je v četrtek 12. februarja organiziral SKAD v Katoliškem domu.

Apostolstvo sv. Cirila in Metoda v Trstu in Gorici

vabi vse svoje člane in prijatelje na ekumensko potovanje v Rim ob razglasitvi blaženim p. Leopolda Mandiča, ki bo 2. maja letos. Podrobna navodila bodo objavljena v prihodnjih številkih našega lista. Vpisovanje na upravi Katoliškega glasa v Gorici in pri slovenskih duhovnikih in odbornikih ACM.

Iz Trsta poročajo, da prihajajo na ACM prvi darovi za novo ekumensko središče pri Domju, ki bo poimenovano po patru Leopoldu. Tem prvim dobrotnikom toplja zahvala!

DAROVI

Za sklad Katol. glasa: družina Kakeš, Nabrežina 5.000; N. N., Sovodnje, 4.000; v počastitev prijatelja L. Pavlina daruje J. C., Gorica, 5.000; F. M. 2.000 lir.

Za goriške skavte: Ciril Terpin 50.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: Meri Melcer 2.000 lir.

Za Alojzijevišče: O. M. v spomin Ferdinanda Hlanda 10.000 lir.

Ob prvi obletnici smrti Julija Ožbot daruje žena Ana za Zavod sv. Družine in za Alojzijevišče po 5.000 lir.

D. D., Sovodnje: za Alojzijevišče in za katoliški tisk po 3.000 lir.

Za svetokriško cerkev: N. N. 5.000; N. N. 5.000; Gizela Košuta 5.000 lir.

Za cerkev na Sv. Gori: D. D., Sovodnje, 10.000 lir.

Za kmetovalce

Zveza neposrednih obdelovalcev v Gorici sporoča, da je bil v Uradnem deželnem listu št. 8 z dne 5. 2. 1976 objavljen dekret predsednika deželnega odbora, s katerim so bila označena področja poškodovana od toče in neurja dne 10. in 20. marca, 17. in 18. junija ter 5. septembra 1975.

V goriški pokrajini pridejo v poštev sledeče občine: Koprivno, Krmin, Dolenje, Gorica, Moša, Števerjan, Sovodnje ob Soči ter Sv. Lovrenc. V tem primeru bo dežela na podlagi zakona št. 33 z dne 29. 12. 1965 dodelila ugodna kratkoročna posojila in denarne prispevke. Zveza neposrednih obdelovalcev vabi vse zainteresirane kmetovalce, da se zgledajo do 3. aprila v njenem uradu v Gorici, ul. Boccaccio, 33.

V tržaški pokrajini pridejo v poštev področja sledečih občin, ki so bila oškodovana po toči in neurju 30. junija in 4. avgusta 1975: Repentabor, Milje, Dolina, Trst in Zgonik. Prizadeti kmetovalci naj se zgledajo na uradu Zveze v Trstu, ul. Roma 20 prav tako do 3. aprila 1976.

VATIKANSKI RADIO

od 22. do 28. februarja

Nedelja: Slomškova oddaja. Ponedeljek: Od nedelje do nedelje s papežem Pavlom VI. Torek: Za mlade družine. Sreda: Verske aktualnosti. Četrtek: Katoličani in nekrščanska verstva. Tajništvo za nekrščanska verstva. Petek: Mladinska oddaja. Sobota: Duhovna misel za osmo navadno nedeljo.

ZAHVALA

V petek 13. februarja nas je nenadoma zapustil naš dragi mož, oče, stari oče

Ludvik Pirc

Toplo se zahvaljujemo vsem, ki so ga spremili na zadnji poti.

Zalujoča žena Silva, hčerki Boža in Diomira, zeta Ninko in Tine ter vse ostalo sorodstvo

Trst - Rojan, 17. februarja 1976

Poročila: 7.15 (samo ob delavnikih), 8.15, 11.30 (samo ob delavnikih), 13.15, 14.15, 17.15 (samo ob delavnikih), 20.15 in 22.45. Dejstva in mnenja: 14.30 (samo ob delavnikih).

Sport: (dnevno) ob 20.00 uri.

Spored od 22. do 28. februarja 1976

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 9.45 Beethoven: Godalni kvartet. 11.15 Mladinski oder: »Robinson v vesolju«. 12.00 Nabožna glasba. 12.15 Vera in naš čas. 13.00 Kdo, kdaj, zakaj 14.30 Nedeljski vestnik. 15.45 Nedeljski koncert. 16.30 Sport in glasba. 17.30 »Skrivnost«. Drama. 18.30 Operetna fantazija. 19.00 Zvoki in ritmi. 20.30 Sedem dni v svetu. 20.45 Pratika. 22.10 Sodobna glasba.

Ponedeljek: 11.40 Radio za šole. 12.00 Opoldne z vami. 14.30 Pregled slovenskega tiska v Italiji. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Radio za šole. 18.50 Baletna glasba. 19.10 Odvetnik za vsakogar. 20.35 Slovenski razgledi. 22.15 Glasba.

Torek: 11.35 Pratika. 12.50 Revija glasbil. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Komorni koncert. 19.10 Bridke in pikaste. 19.20 Za najmlajše. 20.35 R. Strauss: »Arabella«, opera. 22.10 Glasba.

Sreda: 11.40 Radio za šole. 12.00 Opoldne z vami. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Radio za šole. 18.50 Deželni koncerti. 19.10 Avtor in knjiga. 20.35 Simfonični koncert. 21.50 Glasba.

Četrtek: 11.35 Slovenski razgledi. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 APZ »B. Krsmanovič« iz Beograda. 19.10 Dopisovanje Savio-Cop. 19.25 Za najmlajše. 20.35 »Proti Damasku«. Drama.

Petek: 11.40 Radio za šole. 12.00 Opoldne z vami. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Radio za šole. 18.50 Koncertisti naše dežele. 19.10 Pripovedniki naše dežele. 20.35 Delo in gospodarstvo. 20.50 Koncert. 22.00 Glasba za lahko noč.

Sobota: 11.35 Poslušajmo spet. 15.45 Avtoradio. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Simfonična in filmska glasba. 19.10 Slovenska prosveta v Mačkopoljah. 19.40 Pevska revija. 20.35 Teden v Italiji. 20.50 »Neznani zločinec«. 21.30 Vaše popevke in glasba za lahko noč.

Ljubljanska TV

Spored od 22. do 28. februarja 1976

Nedelja: 10.40 Otroška oddaja. 12.20 Nedeljsko popoldne. 14.55 München: atletika. 16.40 Košarka Rabotnički: CZ 18.25 »Hisi-ca v preriji«. 20.00 Kapelski kresovi. 21.15 Mesta: Senj. 21.55 Sportni pregled.

Ponedeljek: 14.30 Tenis Jugoslavija: ZRN. 17.15 Lutke. 17.40 Mala čudeša velike narave. 18.15 Sodobna medicina. 20.00 »Perpetuum mobile«, drama.

Torek: 17.20 Zapojte z nami. 17.35 Mihec iz Lönneberga. 18.45 Narodna glasba. 20.00 Mednarodna obzorja. 21.00 »Teta Liza«.

Sreda: 17.15 Čudežna kitara. 17.30 Mojstri stare japonske obrti. 18.10 Modra magistrala. 18.45 Glasbeni amaterji. 20.00 »Zakon in nered«, film.

Četrtek: 17.20 Otroška oddaja. 17.35 Tako so živeli. 18.25 »Kje srečno pristatis«, film.

Petek: 17.15 Križem krašem. 18.15 Zbori sveta: Nemčija. 18.45 Cesta in mi. 18.50 Kako bomo živeli jutri. 20.00 »Mali oglasi«. 20.45 Grafične tehnike. 21.20 Šerif v New Yorku, film.

Sobota: 17.20 Navaho Indijanci. 18.25 »Potop«, film. 20.00 TV žehnik. 20.40 Toradonjev valček, film.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 70 lir, osmrtnice 100 lir, k temu dodati 12% davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo